

Ljubi Mir,

kot več, se približuje najina obletnica, 21. septembra. Moja ljubezen, pišem ti, saj si nočem več delati utvar o najinem odnosu.

Vsakič znova me uspeš zapeljati, moj Casanova. Mamljivo me zvaabiš s svojimi čarji, ki se jim nikakor ne morem upreti. Namesto vrtnic mi prineseš srečo, veselje, ljubezen, milino. Očaraš me s svojo lahkoto in brezskrbnostjo. S tabo zasijem v polni luči. Ljubezen moja, ni ga življenja brez tebe. V trenutku, ko mislim, da sem večno tvoja ... šok.

Pride mimo avšasta korporacija z dolgimi nogami, lepo navitim jezikom in fensi dizajnersko torbico z debelo denarnico, in kar naenkrat se že obračaš za njo. Samo pomežikne ti in malo pomiga z boki, pa že odpketaš za njo in izgineš kdo ve kam. Faking prevarant. Potem te dolgo spet ne vidim, in ko se le prikažeš, mi že najaviš, da te nekaj časa ne bo, saj greš na poslovni sestanek. Mhm, poslovnih že, ja, zanj vem, da obstaja, za razliko od tvoje morale. Dragi, ne sprenevedaj se, saj sem videla sporočila. »Pošijmo čete v Afganistan, da zagotovimo mir, tebe. To sploh ni del načrta orožarskih podjetij za masten dobitek.« Prasec. Spet izgineš. Seveda ne smeva pozabiti na tvoje ljube boksarske tekme. Le zakaj bi preživljal čas z mano, če pa je zabavnije gledati brutalne, animalistične igre, kajne? Bolje reke krvi kot pa kozarec vina z mano. Kar naprej te učim in učim, da te drugi izrabljajo. Da si le plačilno sredstvo, del pogodbe, trik, iluzija. Imej več časti in ponosaj! Ampak ne, ti se nikoli ne naučiš, kaj te zvaabijo na drugo stran. V intervalih me konstantno zapuščáš. Včasih za uro, včasih za stoletja. Ti nisem dovolj? Ti je tako malo mar do mene, ki te iskreno ljubim in utopično želim? Očitno že. Prav, zapusti me za pokvarjene, egocentrične narcise. Prekleta bodi tvoja izdajalska, strahopetna narava! Si neobstojen, minljiv. Ob najmanjšem sumu na nevarnost se prestrašiš in izgineš, ti prekleti zajec!

Korupcija pa seveda ni edina tvoja ljubinka, huh? Da sploh ne začnem o tvoji bivši in prihodnji Vojni. Nikoli te ni marala, vedno te je zaničevala in prezirala. Šel si ji na živce. Nikoli te ni prenesla ali hotela, a vendar se nikoli nisi mogel nehati zapletati z njo. Bila ti je nedosegljiv cilj, za njo si letal okoli in jo poskusil dobiti. Raje loviš druge, kot pa da bi ostal z mano. Odločiš se, da boš cepec, in me zapustiš. Kot da nimam tebe in vsega že vrh glave, te pa za nos potegnem še Politika. Oh, Politika s celo fasado ilicil in lepim parfumom, ki dobro zakrije njeno pravo naravo. Privabi te z lepimi besedami in fantastičnimi načrti, kaj vse bosta počela sama. Takoj te zmede in predvsem zavede – in pufi! Si mi že izgini!

Vem, da te sovražim, vem, da boš spet enkrat odšel. A kaj, ko si ne morem pomagati, da te ne bi hotela. Brez tebe preprosto ne morem živeti. Pogrešam te, rotim te, vrni se. Hočem te in zate netim cele revolucije. Takšna pozornost ti je všeč, kajne? Takrat se spet za krajši čas prikažeš v vsej svoji slavi in se bohotiš nad mano. A kmalu spet postaneš pasiven, name se ne oziraš več in že iščeš izgovor, da bi mi ušel. Strahopetec. Jebi se, alo! A ti je res tako malo mar do mene? Sem tako dolgotrasna in ponavljajoča se? Kar naprej ti nekaj pametujem, ti pa samo hočeš svoj mir. Egocentrik. Samo zase ti je mar. Dovolj te imam, sploh nočem več slišati zate. Če mi ne moreš ostati zvest, mi stari ob strani, potem bolje, da odideš za zmera. Daj lažno upanje in nesmiselno hrepenenje kateri drugi kurbi. Naj v meni divja bitka, naj se mi trga srce, naj tečejo solze, kri, a tebe imam dovolj! Se vidiva kmalu.

Tvoja večna Zgodovina